

10 Κάθε βράδι, πού τ' αέρι
στο γιαλό μᾶς προσκαλεῖ
ἐγὼ τρέμω, ἂν ἔν' ἀστέρι
κάτου ἀστράφτοντας χυθεῖ.

15 Τρέμω, ναί, μὴν εἶν' κανένα
πνεῦμα δλόλαμπρο καὶ αὐτό,
ὅπου σ'εἶδε, καὶ γιὰ σένα
παραιτάει τὸν οὐρανό.

Σ Τ Η Β Α Ρ Κ Α

Κοίτα ἡ θάλασσα πῶς μένει
δίχως κίνημα, βουδή,
ἐνῶ ἡ βάρκα μου διαβαίνει
μὲ τὴν ὁμορφη ξανθή!

5 Πλῆθος λούλουδα γελοῦνε
στὰ προπόδια τοῦ νησιοῦ,
κι ἓνα κῦμα δὲν τραβοῦνε
μὲ τὰ μάγια τους αὐτοῦ.

10 Χωρισμένο τ' ἀκρογιάλι
ἀπ' τ' ἀκίνητα νερά
ὅλη ἀνοίγει τὴν ἀγκάλη,
κράζοντάς τα ἐρωτικά.

15 Ἄλλ' ἀπόψε μὴν ἐλπίζει
ἓνα μόνο τους φίλι,
πρὶν ἡ θεία ξαναπατήσει
τ' ἀνθοστόλιστο νησί.